

at fungere, medmindre man accepterer en større grad af fleksibilitet. Dertil er forskellene alt for store, og man risikerer i modsat fald, at udvidelsen bliver blokeret meget længe.

Jeg er ret overbevist om, at fleksibilitetsdebatten også er en nøgle til at få udvidelsen mere på skema, dels ved at give nogle bedre muligheder for ansøgerlandene, dels ved at nogle af de lande, der er imod, måske kan få løst op for deres modstand. Så derfor synes jeg, vi skulle tage det stille og roligt her i dag og så bede regeringen om at være lidt mere konstruktiv i den her debat. Den er bare afvisende pr. automatik indtil nu. Det er ikke klogt altså, det er ikke klogt. Debatten kommer, og derfor er vi nødt til at have lidt flere udspil fra regeringen. Vi kommer også med vores inden så længe. Det lover jeg.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg tror, jeg – og desværre, for mit eget vedkommende – bliver nødt til at fastholde, at der kun er ét minuts taletid pr. runde pr. gang. Så er det fru Elisabeth Arnold i anden omgang.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg lover hr. Holger K. Nielsen, at vi tager det stille og roligt, for denne debat vender vi jo utvivlsomt tilbage til mange gange, og jeg glæder mig til det. Jeg synes, det er en spændende debat.

Men nu har SF haft en lang, lang valgkamp, nær ved 7 måneder, hvor vi har debatteret EU med fleksibilitet, og vi har ikke fået et eneste eksempel på, hvordan det skal fungere. Hvad er det for et område, SF kunne forestille sig det blev gennemført på? Bare ét eneste eksempel. Det burde jo ikke være så svært for SF, når nu vi har haft 7 måneder til det. Kan vi ikke bare få ét eneste eksempel?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er kommet med mange eksempler, men jeg kan godt gentage dem.

Når det drejer sig om miljø, så vil jeg finde det fantastisk vigtigt at få sagt, at der skal være nogle minimumsstandarder inden for EU. Siger man A, skal man også sige B, og derfor skal man leve op til nogle standarder i forbindelse med det indre marked. Så kunne man oven på det lave en klubstrategi, hvor lande, der ønsker at gå videre, f.eks. omkring CO₂-afgifter, har mulighed for at gøre det. På det punkt vil Dan-

mark være et foregangsland. Der vil Danmark have en interesse i et forstærket samarbejde, hvis man også på det punkt vil kunne bruge EU-systemet.

På andre områder må vi så acceptere, at andre lande vil gå videre. Der kan så ligge en eller anden bund på nogle ting, og så kan man så lave forskellige klubber, der kan lave deres forslag; der er CO₂-afgiften et meget godt eksempel. Jeg tror desværre, det bliver uhyre vanskeligt. Jeg havde håbet på, at vi kunne få det i hele EU, selvfølgelig, men hvis det ikke kan lade sig gøre, så er det da vigtigt, at de lande, der faktisk ønsker en CO₂-afgift, får mulighed for at kunne gennemføre det, og så også gennemfører det gennem det retlige system, som EU er, på en ordentlig måde. Det er bare ét eksempel. Jeg har masser af andre eksempler, og som sagt, vi skal nok få debatten siden hen.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Mange taler om forsoning og om at bygge bro. Jeg vil da nok sige, at med de meldinger, der er kommet fra hr. Holger K. Nielsen, tror jeg, det bliver svært at få det sidste brofag på plads. For i virkeligheden er der jo afgrundsdyb forskel på de mennesker, der mener, at EU skal være en retsgaranti og et forsøg på at skabe en lighed i Europa, og så Holger K. Niensens meget store fleksibilitet.

Jeg er meget glad for eksemplet omkring miljøet. Men jeg lagde meget mærke til, at hr. Holger K. Nielsen i sit første indlæg sagde A- og B-medlemmer. Vi skulle så være A, og f.eks. Spanien skulle være B.

Men ideen er jo netop, at man ikke ved at have dårligere miljø eller at have social dumping skal kunne underminere andre. Det er da vigtigt at have den generelle linje hævet lidt, end at nogle lande praler af at være gået længe og så bliver underbudt af andre lande, der kun vil være B-medlemmer.

Jeg vil godt spørge hr. Holger K. Nielsen: Er hr. Holger K. Nielsen slet ikke bange for, at den skævhed, som EU netop skulle fjerne ved de planer, der nu bliver skitseret her, simpelt hen bliver det normale, at alle vælger det, de gerne vil være med i, fordi det vel ingenting koster? Og alt det, der vil være besværligt for dem, det vælger de så fra, og så har vi jo ikke noget samlet Europa mere. Men det er måske heller ikke meningen med det?